

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Július' 31-dikén, 1852.

B é t s.

Ő Ts. K. Felségek szerentsésén vizsgáló orvosok által a Schönbrunn-i nyári palotába Júl. 27-kén.

A' Horvát Országi Kir. Táblánál megüresült Táblabírói Hivatalra Tel. Spissich Gábor Úr Körös Vármegye első Vice Ispánja neveztetett ki.

N a g y B r i t a n n i a.

A' néhány napok óta Britanniában új erővel dühösködő Cholérát az Újságok ismét nyelvekre vették. A' többek közt a' Courier a' következő jegyzést teszi felőle. Ez a' nyavalya most inkább a' főbb rangúak közt mutogatja magát, midőn ez előtt szinte csak a' nép alját pusztította. A' tudatlan kérdők ellen (Charlatan), sok nagy talentumú és tudományú Orvosok állítják, hogy ők a' Cholérának igazi tulajdonságáról még semmi bizonyost nem tudhatnak, és csak óvó rendszabásokat ajánlanak, különösen azt, hogy magát kiki a' gyümölts evéstől tartóztassa, melly, a' tapasztalás bizonsága szerint, 50 személy közzül csak egynek nem árt. Egyéberánt ezen tikkely szerzője úgy vélekedik, hogy ez a' nyavalya is, nagyon hihetően, éppen úgy itthon fog lenni Európában, mint más ennek előtte esmeretlen nyavalyák let-

tek. — Yorkban a' Cholera ismétleni megjelenése fő okának, a' most gyakran változó időben való meghűlést, az evésben ivásban való mértéktelenséget, és a' szokott hasmenés orvoslása elmúlását tartják.

Szász-Weimári Ludovika Fő Herceg Aszszony a' f. e. Júl. 11 kén halt meg, tsontjainak megpuhulása következésében vagy az úgy nevezett Angoly nyavalyában.

Az alsóház Júl. 13-ki Ülésében, Stanley Urnak, az Irlándiai tizedekről szóló javallatja felett volt szóvita. Peel Ur az azon javallatban foglalt rendszabások elfogadása mellett tartott beszédében azt mondá, hogy azok megkevesítik ugyan a' Protestáns Papság jövedelmét, de a' tartozás fizetését bizonyossá, 's a' Papokat az ő híveikkel jobb állásba teszik. — O'Connell ábrándozásnak nevezte az Ország-löszék azon reménységét, mellyben ez, azoknak (rendszabások) a' nemzet ellenére való keresztül vihetése felől van. A' Papság, — mond O'Connell — eddig 9 millio font Sterlinget húzott, 's az előttünk lévő planum szerint ugyan ezt egy társaság fogná kapni, — e' még sokkal rosszabb volna, — mert egy egyes ember lehet emberséges, a' mi, régi tapasztalás szerint, egy társasági test, soha sem volt. Lord Rus-

sel így felelt: Midőn én a' feljebbi esztendőben a' Katholikusok Emancipációja mellett voksoltam, nem hittem, hogy azok a' nékik adott jussokat olly hirtelen ellenek fordítsák azoknak, kik az előtt Urak voltak. Mert az ő tzéljök nem az, hogy törvényes úton törvényes segedelmet kérjenek, hanem hogy akarajokra a' Kormányszéket erővel kényszerítsék. A' sokképpen megvitatott tárgy mindég ugyan azon pont körül forgott. Az ángoly tagok, nevezetesen a' kormányzék, a' törvény szavaihoz tartotta magát; — az Irlandiaiak pedig azt felelték, hogy a' régi nyomás ellenzésének lelke felébredt, 's megpróbálja meddig mehettek ezen rendszabásokkal.

Irlandiában a' nyughatatlanságok folyvást tartanak. A' Dublini Grófság különböző helyein néhány napok óta, több népes gyűlések tartódtak, mellyeknek tagjai azon tanátskoztak, hogy lehetne a' széna tsinálásban, azokat a' birtokosokat megakadályoztatni, kik tizedet még most is fizetnek. Illyen tzélből Rathcolenál legközelőbb 2000 ember gyűlt össze, mellyen több előkelő emberek között, kik meg hívódtak, egyedül tsak Graydon Ur jelent meg. Ugy látszik, hogy a' nevezett Urnak, ezelőtt egy néhány nappal már tudtára adódott, hogy ha tizedet fizet, széna tsinálásra embert nem fog kapni. De ő ezzel nem gondolt, 's következése a' lett, hogy munkásai nem lévén, szénája ott maradt, 's mintegy 100 tehene koplalt, 's nem fejlődhetett. Midőn tehát Graydon Ur azon való sajnálkozását jelentené, hogy ő magát a' nép kívánságának ellene szegelte, egyszersmind megígérte, hogy ez után tizedet nem fog fizetni. Más nap 300 ember a' Lord Cloncurry jószágá szomszédságában ismét össze gyűlt, 's

azokat, kik a' tegnapi hívásra meg nem jelentek, oda rendelte. Itt már Armstrong, Beed, Ebbs Urak is megjelentek, és minekutánna azon való fájalmakat jelentették, hogy tizedet fizetnek, egyszersmind ígéretet tettek a' felől, hogy ők, azon napi bért is megfizetik, mellyen embereik kimaradtak, a' gyűlés rendelést tett, hogy azok, (napszamosok) munkájukhoz fogjanak hozzá. — Midőn ez után Lord Cloncurry szállíttatnék, napszamosai állottak elő, számszerént mintegy 30-an, és jelentették, hogy ők azzal, ezen dologról már tegnap beszélgettek 's azt monda: hogy ő tizedet már több esztendő óta nem fizet. Langrish Pap, a' ki ő tölé árendában egy darab földet bír, tizedet soha sem kívánt, valamint árendát ő sem. A' gyűlés illyen kifogásokról tudni semmit sem akart, és midőn a' napszamosok azt kérdezték, hogy ki tartja őket 's familiájokat, ha jelen szolgálatjukból eltávoznak, a' beszélők között egy felállott és azt mondta: hogy „Mi“. Mások pedig fenyegetöztek, hogy ha nem alkalmaztatják magokat, szomszédjaiktól tsak egy tál krumplit sem kapnak. Míg ezek így folynak, az alatt az Elöljárók, egy Ösztály katonasággal megérkeztek, 's a' gyűlést szélyelverték, a' nagyobb szájuk között kettőt elfogtak, Dublinba vitték, 's törvénysek elébe állították. Így lévén a' dolog Irlandiában, a' kormányzék szükségesnek tartá az ott lévő seregek számát megszaporitani, 's egynehány Regimenteknek az Irlandiába való menetel felől parantsolatot adni.

Londonban Júl. 11-kén nagy vendégséget adott a' polgárság, a' Reformbill elfogadása örömeire. Ugyan akkor adódott által Lord Greynek és Aithornpnek a' Londoni polgári juss is. Ezen vendégségen a' Ministerek 's a'

Házak mind azon tagjai jelen voltak, kik a' bill mellett voksoltak. Az ételek gazdagságára és bőségére nézve mind azon vendégségeket felyül múlták, melyek Londonban az újabb időkben adtak. A' vendégek száma 800-ra ment. Az a' nyilatkoztatás, mellyet ez alkalommal Lord Grey a' külső dolgok öszveszótt font állapotjáról tett, a' Bőrsében nem meg vetendő benyomást csinált.

Egy időtől fogva az Alsóházban a' szóhartzoknak gyakori tárgya az Orosz-hollandiai Adósság. Hogy ez mennyiben tartozik Angoly Országra, azt Lord Palmerstonnak, némelly Tagok előtt a' következő módon tett nyilatkoztatásából fogjuk megérteni. — 1815-ben az Európai Kormányzések között, leginkább a' nagy Britanniai kívánta Belga Országot Hollandiával egy Fejedelem alatt egyesülve szemlélni, hogy pedig ezen Egyesítést annál bizonyosabb alapra építse, úgy vélekedett, hogy annak fentartásában Orosz Ország-nak kellene valami egyenes érdekét adni. Illyen tzelből Angoly Ország magára vállalta, hogy ő, azon adósságnak, mellyel az Orosz Kormányzék Hollandiának már rég óta tartozik — egy részét mind addig fizeti, míg a' két Országok, nevezetesen, Hollandia és Belga Ország együtt maradnak. Az Orosz Országgal kötött ezen egyesség lelke tehát csak a' volt, hogy Angoly Ország magát, az említett két Országok megeshető elválása ellen helyheztené batorságba. Minthogy azonban a' két Ország elvált, még pedig úgy, hogy ismétleni öszvekeeléséhez többé semmi reménység sints: az Európa békességéért szükségesnek tartódott, az elválás feltételeit a' legillendőbb módon erősíteni meg. A' britanniai kormányzék, az ezen tárgy felett tartott alkudozásokban nagy részt vett, s az ő munkája

volt az, hogy Belga Orzágnak, egy új Fejedelem alatt való függetlenségét, nagy nehezen Orosz Ország is megesherte. — Ez után kérdésbe jött, havalyon Orosz Ország, azért, mivel az Nagybritannia kívánságának engedett, s Belga Orzágnak Hollandiától való elválásában — a' mit ő örömet szeretett volna kikerülni — megegyezett, elveszítse e' azt a' summát, mellyért ő helyette 1815-ben kezesség vállaltatott. A' millyen természetes dolog, hogy az Orosz Tsászár, az Orániai Hertzeggel való atyafiságért, annak birtokát épséghen tartsa; éppen olyan volt az is, hogy kívánjon megmaradni azon állapotban, mellyben a' Kormányzék egy nagy summáért való garantiával bírt: és ezért volt nehéz rávenni Orosz Országot, hogy az, az elválás tractatusában megegyezzen. Minekutánna tsak ugyan megegyezett, lehet e' az Orosz Tsászártól olyan nagy áldozatot kívánni azért, hogy ő az Angoly Ország kívánságát teljesítette? — De semmit sem tekintvén, úgymond Palmerston — a' kérdésben lévő dolog tsupa törvényességére — azt kell állítanunk, hogy Angliának, az Orosz Udvarral barátságban maradni felette szükséges. Nem tsak a' Lengyel Ország sorsára, hanem egyszermind az egész Európa Interestéjére kívánatos volna, hogy a' Lord Durham küldettetése, előre tartóztatná fel az Orosz Tsászárt attól, a' mi ő hozzá a' szoros igazság szerént illendő.

Az alsó Házban Jul. 16-ik Lord Althorp javaslá, hogy az Orosz-hollandiai adósság dolga megvizsgálására Választottság neveződnek ki. Baring azt kívánta: hogy Ő Felségét Felírás által meg kell kérni, azon egyezésnek a' Ház elébe való terjesztésére, mellyet Máj. 19-kén 1815-ben, az említett dolog eránt Nagy Britannia, Orosz Or-

szág és Hollandiá egymás között tettek. A' Ház, úgymond Baring — márezen dologban kétszer voksolt, még pedig mindég úgy, hogy a' Ministerek győztek. Azok (Ministerek) különösen a' második esetben azzal nyerték voksok többségét, hogy hivatalok letevésével fenyegetőztek. Mellyre nézve én, a' nemes Lordnak (Althorpnak) alkalmatosságot szolgáltatok, az ezen voksok többsége 's tulajdon személye mentésére, mert az Orosz Ország helyett való fizetést utóljára ő vitte véghez. A' Tagok, az ő megbízottjaik eránt tartozott kötelességeket múltatnak el, ha minden meggondolás nélkül egyeznének meg 5 1/2 millio font sterling fizetésében, mellyel Angoly Ország többé nem tartozik. Az Ország Főügyvédje ugyan, azt ítéli, hogy annak (Országnak) ez még most is kötelessége: de mivel Hollandia, melly az ő finantziái dolgainak telyesítésében mindenkor igen pontos volt, ellenkezőképpen gondolkozik, tehát, míg ezen gondolkozásnak helytelen volta meg nem mutattatik, addig nekem is Hollandiával kell egy értelemben lennem. A' mit mondanak, hogy az Orosz Országgal kötött egyezésnek egyéb tzelja nem volt, tsak az, hogy Hollandiának Frantzia Országtól való megtámadtatása, és ez által az öszveköttött két Ország külön válhatása akadályoztatnék meg; én ezen dolgok felől is kívánok meggyőzettetni, úgymint a' mellyek a' Tractatus szavaiból éppen nem jönnek ki. Ha Angoly Ország az utolsó egyezéskor ezt mondta volna Orosz Országnak: „Ha te a' két Országoknak egymástól való elválásában meg egyezel, abban az esetben, én, a' helytetted való fizetésre ezentúl is kötelessnek fogom magamat tartani“ úgy a' Ház elébe terjesztett jelen kérdésre nézve tsak arról kellene ítéletet hoznunk, men-

nyiben voltak ennek előtte a' Ministerek fizetni kötelesek. Hume, a' Baring javallatját a' következő okokból ellenzette: Ha — mond Hume, a' Baring javallatja, keresztül menetelével a' Ministereknek hivataljokból való eltávozását vonná maga után, azon kívül hogy annak (a' Baring javallatjának) őltalmazói, soha sem mutathatnák meg azt, hogy ők az Orosz Ország helyett való fizetést ellenzették, még a' sem volna bizonyos, ha valyon, szinte úgy nem fizetnének e' a' Ministeriumba lendő lépésekkor, a' Thoriek is (így nevezetik az a' Fél, melly a' fénz álló Ministeriummal Oppositiónban van). Az Oppositiónnak ezen javallat tételben más tzelja nem volt, hanem tsak az, hogy a' Whigseket (cz a' neve a' jelen Ministeriumnak és követőinek) hivataljokból kitúrja, 's helyekben Thoriekat tegyen. Nekem eleinte a' volt tzelom, hogy a' Ministerium ellen voksolok, — de tsak hamar által látám a' Thoriek ravasságát, és minthogy az ő győzedelmek eszköze lenni nem akartam, úgy mentem a' másik oldalra. — 'S ímé a' Whigseket őltalmazom, pedig jól tudom, hogy azoknak ez úttal egy tsepp igazságok sints. (tetszés és nevetés). Azt én éppen nem akarom, hogy az Ország, azoknak (Whigsnek) a' Reformbill eránt való nagy érdemeket olyan hamar elveszítse. Itt nem annyira az Orosz-hollandiai adósságról van a' kérdés mint a' Whigsnek és Thoriek nagyobb érdemeiről. Ha a' ministeriumra ismét Thoriek hágnának, találnának azok eszközöket a' Reform megsemmisítésére, ámbár az már keresztül ment, és ennél fogva nekem van igazságom, ha szinte meggyőződésem ellen voksolok is, (tetszés). Ugyan kérem az érdemes Tagot, (Baringot) vallja meg betsületére,

hogy ő, ha javallatja keresztül megy, magát az Orosz Országért való fizetésnek átaljában örökre ellene fogja e' szegezni? Én, a' mint már megmondám — a' Ministereket, ezen dologbanakár van igazságok akár nints óltalmazom, mert azt hiszem, hogy tsak úgy mozdítom elő az Ország köz Interestéjét legjobban, ha a' Ministerek megmaradásán, és azon munkálkodom, hogy valami változás veszedelmének az Ország ki ne tétessék. — Shiel Ur, azt állítá, hogy a' 1813-ki Tractatus, az 1814-kén épül. Anglia kötelezve magát, hogy Orosz Orzágnak mind addig fizet, míg Belga Ország és Hollandia együtt lesznek, — azomban a' két Ország elvált. Hát nem szabad e' Háznak ezen elválás okaiba avatkozni? Brüsselnek a' Páris példája követése, az elválást vonta maga után, Frantzia Ország pedig ennek meggátolása végett Frantzia Országba. Ennek közönséges háború lett volna következése. Anglia magát közbe veté, — a' háború elhárrított, — Belgiumból olyan független ország leve, melly Frantzia Ország ellen védfal gyanánt szolgál, 's Thronusába olyan Fejedelem ültetett, ki az Angoly királyi házzal atyafi, 's fogadott angoly. Ugyan ilyen környűállítások között, össze férne e' az Ország betsületevel 's egyenességével az, hogy Orosz Orzágtól az eddig fizetett summát megtagadja? Ámbár Orosz Orzágnak jelen politikája ellen méltó szavunk van, de azért ez nem ok arra, hogy eránta való kötelességünket megtagadjuk. Szép summa ugyan a' mit ki kell hajtánunk, de az Anglia betsülete sokkal szebb, megbetsülhetetlen, — és jobb, betsülettel mindent elveszteni, mint a' nélkül akármelley nyereséget tenni. — Egyszóval a' dolog vokstra menvén, 155 voksal a' Ministerium győzött,

és Anglia az Orosz adósságnak egy részét, azért hogy Belgium Hollandiától elvált, ennekutánna is fogja fizetni.

P o r t u g a l l i a.

A' közelebb megjelent Magyar Kurír Dom Pedrónak, Oportóba való bemenetelét rövideden érdeklette. Ugyan ennek bővebb leírását lássuk: A' Dom Pedró hajói Júl. 8-kán estve Oportó elébe érkezvén, vasmatskákon megállának, 's midőn Dom Pedró látná, hogy kiszállását senki sem készű akadályoztatni, azonnal rendelést tesz, hogy hadi népei következő napon a' szárazra szálljanak, — a' mi Julius 9-kén egy Matozinhos nevű falunál, melly a' Dueró vizéhez éjszakra nem meszsze esik, valósággal meg is történt. A' sereg, melly 7500 emberből állott, (kik közt 1000 Angoly és Frantzia volt) nagy elevenséget, bátorságot és buzgóságot mutaván; sok Éljen! Éljen! kiáltások között készűlt Oportó felé teendő útjához. Dom Pedró még ekkor sem yévén észre semmi ellent állani akaró erőt, egy kis lovas osztályon kívül, melly azon módon visszafordúlt, parantsolja, hogy induljanak. Midőn Dom Miguelnek, Oportóban lévő Tisztviselői látnák, hogy az ellenség már a' szárazon van, a' nélkül, hogy valaki tsak egyet is lött volna reá, magát tüstént elhatározta, hogy az Ország második Fővárosát oda hagyja. Ugy is lett; Mert az a' Dom Miguel seregével 's követőivel a' Dueró vizén keresztül szaladt, — a' hídat maga után felszedte, 's Oportót Dom Pedrónak által engedé, — a' ki abba (Oportóba) Júl. 9 kén estve, a' lakosoknak külfömbféle öröm jelei, 's köszöntései között tartá pompás bemenetelét. Mint-hogy a' Dom Miguel katonái, Opor-

tóval által ellenben Villa-nóvába vették magokat, Dom Pedró elvégezte, hogy azokat onnan elhajtsa. Illytől a' hadi-gőzhajó Artilleriája védelme alatt mint egy 3000 ember tsónakokra ül, 's kevés ellentállás után, mellyet a' Dom Miguelisták próbáltak, a' víz tulsó partjára kiszáhl, az ellenséget vitézül elkergeti, 's Villa-novát elfoglalja. — A' Dom Pedró serege már Jul. 11-kén a' Duerónak mind a' két partját elfoglalta, 's lehet gondolni, hogy a' Tsászár, a' Fő város felé való utazással nem fog sok ideig késedelmezni.

A' Stag nevű Angoly Fregatta, Dom Pedrót kiszállásakor, ágyúlövésekkel köszöntötte. — Dom Pedrónak baráti nagyon tsudálkoznak rajta, hogy ez, (Dom Pedró) a' Fővárostól olly távol szállott ki hajóiból, holott azt tette fel magában, hogy ha a' Dom Miguel seregeinek, eránta (Dom Pedró eránt) való hajlandóságáról kedvező híreket hall, Penichénél, az az Liszbonától mintegy háromszorta kevesebb távolságra fog seregével a' szárazra menni.

A' Falmouthi Ujság, hiteles kütöböl Jul. 14-kén azt állítja: hogy a' Dom Miguel seregei, Liszbonában, — arra az esetre, ha Dom Pedró ezeken a' pontokon találna kiszállani, — adott parantsolatok szerint, magokat vissza vonják.

A' Liszbonai Udvari Ujság Jul. 6-án írja. A' külső Minister az idegen Udvaroknak Liszbonában lévő követjeihez, kerülő írást bocsátott, mellyben azokat tudósítja, hogy a' Várost rövid időn ellenség fogja megtámadni, azt tehát hadi állapotban kell helyheztetni. — E'hez képest minden Neutrálisok ollyan rendeléseket tegyenek, mellyeknél fogva a' békesség idején gyakorol-

ni szokott járás keléssel hagyjanak fel, mert ha kárt vallanak, róla az Igazgatószék nem felelhet. Külömben a' Minister a' Kormányshék óltalma felől, minden ollyan Követeket és idegen nemzetbéli idegeneket megbízta, kik a' városban maradván, magokat a' környüllállásokhoz alkalmaztatott törvényekhez szabják, és azokat legkösebb részben is által nem hájgák.

Portugalliából a' Pantaloon nevű hajó hozott utóljára hírt, melly Oportótól Jul. 12-kén indult el. A' mint a' Glóbe mondja, Dom Pedró katenáival még ekkor tovább nem ment, sem serege nem szaporodott, azzal, hogy az ellenkező részről valaki állott volna hozzá, — a' honnan Londonban a' Dom Pedró dolgáról jót senki sem jövendöl.

A' Times írja: hogy a' Dom Pedró Expeditiójának egy könnyű gyalogosztálya, Jul. 11-kén Grijót (Oportótól délfelé két mértföldnyire) elfoglalta 's elő seregei egész Vongáig haladtak. A' Dom Miguel seregei pedig Aveiro felé vonták magokat. — Külömben a' Londoni Ujságok szerint, a' Dom Pedró Expeditiójának egy második Osztálya, melly 3000 főből áll, arra van rendelve, hogy Figueránál (a' Mondego folyó torkánál) szálljon ki, onnan Coimbra felé tartson, 's a' mint lehet, Dom Pedrónak Oportóból való lejövetelét könnyítse. — Liszbonában Jul. 12-kén tökéletes tsendesség volt.

A' legújabb Párisi Ujságok azt beszélük: hogy az Entre Minho e Duroi Commandans, a' Tras os Montesi és Beirai Tartományok Commandánsához rendelést küldött, hogy az, az ellenséget vele egy időben támadja meg. E' szerint a' Tras os Montesi seregek, Lamego, a' Beiraiak

pedig Coimbra ellen indultak. — A' fen említett tudósítások után közöljük azt is, hogy azon tartomány lakosi, a' hol Dom Pedro kiszállott, ezen hozzájok küldött parantsolatot, hogy a' Megye közepébe húzódjanak, 's minden eleséget magokkal vigyenek, tökéletesen végre hajtották.

N é m e t O r s z á g.

A' Német szövetség gyűlése a' f. e. Jan. 28-kán, Luxemburgban hajdani Ügyvéd Thorn Urnak befogattatására nézve ezt a' rendelést telte: hogy Thorn Urat, a' Nagy Hertzegségi törvényszékeknek a' belga Tisztviselőkkel való közvetlen öszvejövetel eltávoztatása végett, a' Szövetségvára kórmányosa vegye által a' Luxemburgi polgári tisztviselőktől, 's annak (Thornnak) szabadon botsátásával együtt eszközölje ki, hogy azon foglyoknak is adassék vissza szabadságok, kik a' Belga ítélszékek tömlötzeiben tartatnak.

F r a n t z i a O r s z á g.

A' belső Minister, a' Praefectusokhoz botsátott kerülő levelében azokat a' mozgó Nemzetigarda Organisálása felől tudósítja. „Midőn“, így szóll a' többek közt a' Minister — „Európában a' békesség naponként nevedik, 's annak, a' Hatalmasságokkal való öszveköttetésünk állapotja tartósságot ígér: éppen semmi szükségünk sins arra, hogy valamely külső ellenséggel való háborúról gondolkozzunk. De bár melly nagy légyen is az Ország bátorsága, és bár melly meszsze légyen is tőlünk a' háború, a' Kórmányszékek, a' nélkül hogy érette felelésre ne vonassék, nem lehet végre nem hajtani, azon előrenéző rendszabásokat, mellyeket a' Kama-

ra hasznosoknak ítelt. Midőn tehát a' múlt esztendő Apr. 19-kén hozott törvénynek eleget teszünk, vigyázzon minden, hogy azt, balúl ne magyarázza. A' gonosz indulatú emberek, kik minden legkisebb alkalmat is tzeljokra használnak, a' tsupa előrenézésből tett rendeléseket könnyen félelem és aggodalom tárgyává tehetik, 's a' listák elrendelését hámar magyarázhatják arra, hogy az jel, valamely közelgető háborúra. Ne mulasztásak hát ei az Alpraefectusok és Mairek, Megyéiket 's Városaikat meggyőzni arról, hogy a' Listák elintézése tsak előre vigyázásból tett rendelés és éppen nem olyan jó, melly által a' Nemzetigárda hazafiai szeretete, valami közelgető felkelésre szállíttatnék.

Gróf de Lanorde Sándor, a' Dom Pedro Expeditiójától indittatván egy könyvetskét ada ki a' Constitutióról. Ezen könyvnek némelly állításait Gróf Sandalha egy levelében megtáfolta 's azt kiadta. Almeida Ur, Dona Máriának Párisban lévő követje a' Gróf Saldanha írásai közzül sok pontokat önnszemélye sértésére magyarázott. Ebből Jul. 17-kén a' két Ur közt kettős hartz támadt. De az első lövés után a' tanúk magokat közbe vetvén, meghatározottatott, hogy a' viadálnak vége van.

A' Courrier Français General Ostrowskinnek, General Lafayettehez egy levelet, 's annak erre való feleletje közli, mellyekből kijön, hogy mintegy 400 kivándorlottak, kik nagyobb részént Danzigból jöttek, akaratjok ellen küldöttek Algierba.

Hogy a' mint némelly Újságok elhírelték, a' Párisban tartózkodó Ausztriai Követ Gróf Apponyi terhes betegségben feküdnék, a' Messenger des Chambres állítása szerént — merő azon hazugság. Vólt ugyan Jul. 20-

kán a' Grófnak valami baja, de az olly tsekély volt, hogy benne feküdni éppen nem volt szükség.

M a g y a r O r s z á g.

Ns N o g r á d V á r m e g y e Jul. 18-án tartotta Tisztújító Székét Nagy Mélt. Buzini Gróf Keglevich Gábor Úr Ó Excja előlülése alatt. Ezen gyűlésnek választása szerint a' Megye Tisztviselői itt következnek:

Első Al-Ispány Ebeczki Tihanyi Ferentz Úr, eddig 2-dik Al-Ispány. Második Al-Ispány Jeszeniczei Jankovich Antal Úr, Tábla Bíró.

Fő Jegyzők: Balás István; Huszár Jó'sef, Al-Jegyzők, Sréter János, Szontagh Sámuel. Főadószedők: Szerémy Antal, Básty Dániel. Fő Fiscus: Luchkovits Gábor. Alfiscus: Rutkay Lajos. Fő Sz. Birák: Traitler István, Kubinyi Ferentz, Pongrácz Antal, Horváth Antal. Al Sz. Birák: Széchenyi Miklós, Szily István, Vattay László, Fráter Pál, Prónay Antal, Bory László, Baros Max. Repeczky Ferentz. Fő útiigazgató: Beniczky Lajos. Számvevő: Somosköy István. Fő Biztos: Kubinyi Agoston. Biztosok: Ambrózy Gábor, Plachy Jó'sef, Szabó Lajos, Okolitsányi István. Esküdtek: Horváth Elek, Jezerniczky Mihály, Dubraviczky Sigmund, Jankovich László, Gellény Jó'sef, Okolicsányi Max. Horváth István, Láczaý Rároly. A' megye Főorvosai, Seborvosai Földmérője 'sa't. hivataljaikban meg erősítették.

Debrecezenből írják Jul. 17-én, hogy ott Jul. 15-kén estve, 3 napi hév napok után zürzavaros eső esett kevés jéggel, 7 óra után pedig 10 minutummal földindulás tapasztaltatott, mellynek ingása ollyan erányzású volt mint az 1829 ben Jul. 1-ső napján itten volt földindulásáé, tsak hogy ez nem volt olly nagy mértékben.

H í r a d á s.

a' magyar tudós társaság nagy gyűlése tartásáról.

Ő Ts. Kir. Fő Hertzegsége a' Nádor mint Pártfogó helybenhagyásával, az említett társaság tiszteletbeli rendes és levelező tagjainak 1852-re szolló nagy gyűlése következő Augustus 28 dikán Igazgató tanácsáé pedig September 2 dikán kezdődik. Elindult már ez előlülői meghívás mindenüvé, de ha valamely eset akadályoztatná kézhez jutását, minden karbeli tagot, ezen hivatalos hirdás emlékeztet hazafiúi tisztére. Pesten, Julius 25-dikén 1852.

Döbrentei Gábor m. k.
Titoknok.

A' Pénz folyamát Július' 50-dikán,
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	87 1/8
Az 1820-béli sorsosok:	179 1/2
Az 1821-béli hasonlók:	125
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji:	47 1/2 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	1152 1/6 for. ton Conv. Pénzben.

(Félárkus „SOKFÉLE“ Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)